

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈRE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 6 AUGUSTUS.

KIEZERS

van het arrondissement Tongeren.

Wij komen u nogmaals in naam der katholieke denkwijze bedanken. Gij hebt u den 2 augustus deftig gedragen. Gij hebt eenen edelen, eenen vaderlandschen plicht volbracht ! Eer aan u. Op de bedreiging onzer doctrinaire tegenstrevers die voornemens waren twee kandidaten op den rang te stellen, zijt gij ten getalle van meer dan acht honderd opgetrokken naar de stembus. Uwe deftige houding heeft de doctrinaire kandidaten onder den grond doen verdwijnen. Zij heeft hun voor altijd doen verstaan dat de strijd tegen de katholieke denkwijze voortaan in het arrondissement Tongeren onmogelijk is.

Eer aan u, kiezers, gij hebt getoond dat gij altijd de trouwe vaderlanders zijt van 1850.

Het is in Tongeren niet alleen dat de vaderlandsche zaak gezegepraald heeft. Gansch België heeft gesproken, gansch het land heeft verklaard dat 't betrouwen heeft in 't katholijk ministerie. En dit betrouwen zal niet te leug gesteld worden. Alle Belgen zullen zich bij het nieuw bestuur aansluiten, om eenpaarlijk onze grondwet, onze onafhankelijkheid en onze vrijheden te verdedigen.

Te Antwerpen bekomen de katholieke kandidaten eene meerderheid van 1000 stemmen. Te Gent en te Brugge worden al de katholieken met een meerderheid van 200 stemmen gekozen.

Te Veurne, Neufchateau, Marche en Bastogne worden al de liberalen afgeveerdigd door katholieken vervangen.

Te Charleroi worden al de kandidaten der katholieken, op één na, bij de eerste stemming gekozen.

Te Nijvel wordt M. Nelis, liberaal, door M. den baron Snoy, katholijk, vervangen.

Te Ieperen worden de heeren Beke en Van Merris, liberalen, van kant gezet en al de kandidaten, door de katholieken voorgedragen, behalen de overwinning.

Te Dixmuiden wordt een liberaal door een katholijk vervangen.

Te Soignies wordt een onafhankelijke, door de katholieken voorgedragen, benoemd.

De twee liberalen Senateurs van Arlon, Marche en Bastogne zijn gevallen en door katholieken vervangen.

Het arrondissement Hoci benoemt insgelijks

eenen onafhankelijken vertegenwoordiger in vervanging van eenen doctrinaire.

Te Verviers worden niettegenstaande de overeenkomst der liberalen en progressisten, de twee katholieken, MM. Cornesse, minister van justitie, en Simonis, herkozen.

Te Brussel zelve is de worsteling hevig geweest en M. Jamar, gewezen minister van openbare werken, gelukt er enkel in zich in de ballotering te doen kiezen !!!

Te Luik komt M. Frère aan 't einde der doctrinaire lijst !!!

Item te Doornik voor M. Bara !!!

Item te Charleroi voor M. Pirmez !!!

M. Vanderstichelen gewezen minister, heeft zich niet meer durven op den rang zetten !!! In een woord :

De katholieken hebben niet eene stem verloren.

Zij winnen integendeel, sedert den 14 juni, nog 12 stemmen bij in de Kamer der Volksvertegenwoordigers en 5 in het Senaat.

De keus van den 2 augusti verzekert dus aan het katholijk ministerie eene meerderheid van meer dan 20 stemmen in de Kamer en van meer dan 6 stemmen in het Senaat !

De kiezingen van dinsdag zijn niet naar het verlangen onzer doctrinairen afgedraaid. Wij weten sedert lang dat die mannen zich niet gemakkelijk onderwerpen aan het vonnis der kiezers. Reeds in 1857 wierpen zij met kasseisteenen het gouvernement omverre. Verleden dinsdag was nauwelijks de uitslag bekend of de woelmannen begonnen wanorders te veroorzaken. Te Gent, te Brussel, te Antwerpen liepen oproerige benden rond de straten en gingen de ruiten kapot werpen van paters en begijnen die och Heer ! geheel onschuldig waren van den uitslag der kiezingen.

Wij hechten wel weinig belang aan deze onnoozelarijen. Doch wij zullen doen aanmerken dat het nooit, nooit de katholieken, maar altijd, altijd de doctrinairen zijn die straatlawit maken. Dat laat genoeg zien aan welke zijde de mannen van orde zich bevinden.

Ziehier hoe het *Vlaamsche Land* de geweldadigheden verhaalt, die te Gent hebben plaats gehad :

« Als naar gewoonte hebben de doktrinaires onzer stad een nieuw bewijs gegeven van hunne neiging tot den oproer.

« Sinds eenige dagen hebben ze s'avonds de straten doen doorkruisen door lawijtmakende benden, die voorgegaan door een muziek — somwijlen datgene der kuldurs — riepen : *Wey*

dat deed ik. De Russen hadden het slagveld van Kremenka, waar zij den vorst overwonnen hadden, nog niet verlaten en verwachtten geen vijand. Ik viel hen aan, joeg ze op de vlucht en ontam hun tweehonderd gevangenen van Lubomirsky's legerkorps. Toen rukte ik verder op den weg naar Landskron voort Onderweg ontmoetten mij eenige hoopen van Lubomirsky's manschappen die zich bij mij aansloten. Zoo kwam ik met een sterk getal troepen voor de vesting, drong er binnen, overrompelde de koningsgezinden, bemachtigde de vesting en liet de koninklijken vrij, op voorwaarde dat zij aan de konfederatie den eed van trouw zouden zweren, hetgeen ze, zoo 't mij scheen, zeer geerne deden.

« Ge spreek van uwe heldendaden met zulk een eenvoud en natuurlijkheid, alsof ge van een pleizierdier verteldet, zegde de maarschalk glimlachend. Mij moet ge echter veroorloven, in naam mijns vaderlands te zeggen ; Ik dank u, generaal. Ge hebt Polen een grooten dienst bewezen ! Ik dank u !

« Excellentie ! riep Benjowsky met vuur, ge belooft mij in dit oogenblik edelmoedig reeds bij voorraad voor alles wat ik in dezen oorlog nog doen en verrichten zal, en 't is aan mij te zeggen : Ik dank u !

« Hoort ge hoe het volk u antwoordt ! zegde de maarschalk, toen juist het luide jubelgeschreeuw des volks tot hed opsteeg. Maar verhaalt mij verder, generaal. Hoe komt het, dat ge de vesting weder verliet en zoo spoedig naar hier terugkeerdet ?

« Mijne bespieders brachten mij 't bericht, dat ge russische generaal Apraxin met een aanzienlijk korps tegen Krakau aanrukt, en daar ik het gering getal uwer troepen konde, achtte ik het mijnen plicht ter uwer versterking op te breken. Maar het was, gelijk ik wist, niet voldoende u alleen troepen toe te voeren : ge had even zeer levensmiddelen noodig. Ik stelde dus

met de katholieken ! *Leve de liberalen !* en de katholieken beschimpten en mishandelden.

« Die schandelijke tooneelen hadden niet weinig bijgedragen om de katholieke meerderheid te vergrooten, doch nauwelijks kon men gisteren dezee zegpraal voorspellen, of de wanordelijke benden kwamen te been, tot dus verre dat de gendarmerie geroepen werd om de kiesbureelen te beschermen waar de werkingen nog niet waren geëindigd.

« Wanneer nu de uitslag gekend was, werden de straten doorloopen door dronken kerels, opgehit door misdadigers die, zegt men, geld te rapen wierpen, en welhaast omsingelden zij den *Katholijken Kring*, en een in afbraak nabij zijnde huis verschafte hun steenen die van het voorgedragde gebouw bijna al de ruiten verbrijzelden. Twee personen die zich in den koer bevonden, werden door steenen gewond, de poort omzet, en niemand kon in of uitgaan zonder mishandeld of uitgejouwd te worden. De steenen regenden in den koer, en in de leeskamer werden er stukken der ramen geworpen.

« De verontwaardiging in den *Kring*, waar er meer dan duizend personen waren, steeg ten hoogste en de leden van den bestuursraad hebben de grootste moeite gehad, om eenen uitval te beletten die bloedige gevolgen had kunnen hebben.

« De politie die gekomen was, verwijderde het gepeupel van de poort, welke gesloten werd ; maar zij belette geenszins het werpen van steenen ; menige katholieke kreeg een steen naar 't hoofd. Den muur van de nabij zijnde huizen overklommende, waren er leden van den *Kring*, die de gendarmerie gingen verwittigen en na dat dit lokaal gedurende meer dan twee uren belegerd was geweest, werd het ontzet ; doch vele personen die het verlieten werden mishandeld. De gentsche burgemeester heeft harde waarheden moeten hooren toen hij eindelijk op den Poel aankwam.

« Intusschentijd werd het ministerie door de katholieken, bij telegram, verwittigd van den toestand der zaken, en het gaf aanstands bevel aan een bataillon soldaten, zich uit Dendermonde naar Gent te begeven.

« In andere wijken der stad was het doktrinaar janhaangel even geweldig : het huis der paters Jesuiten gezegd van Oost-Eecloo, is bestormd geworden : stukken der deuren zijn neêrgerukt, de kerkdeur is zeer beschadigd, ontelbare ruiten zijn gebroken geworden ; met een woord al de baldadigheden die men bedrijven kon, zijn gepleegd. Er is eene deur van het huis der Jesuiten die is moeten geschoord worden, wilde men het gespuis buiten houden.

« In het vrouwen-zotthuis zijn ook eenige ruiten verbrijzeld, alsook bij talrijke burgers der stad, en in de Augustijnen kerk.

« Het bisschoppelijk paleis heeft ook zijn aandeel gehad : vele ruiten zijn ingeslagen, en de burgerwacht, bijeen geroepen, heeft het omzet.

in allerijl de distrikten Bielitz, Landskron en Nowitserg op schatting. Zij hebben mij in het geheel achtien wagens kolen en zeshonderd ossen geleverd, en geloof, excellentie, dat het jubelen hier beneden niet mij, maar de wagens met korenzakken en het legerkorps van vette ossen geldt, dat juist zijn triumfstoet door de stad doet.

« Vivat ! Leve generaal Benjowsky ! Vivat ! klonk het juichen des volks juist met zulk eene geweldige kracht, naar boven, dat de vensters dreunden en rinkelden.

« Ge hoort, generaal, zegde de maarschalk buigend, het volk roept u zijn vivat toe.

« Maar nu overstomde een ander gerucht het juichen des volks. Het donderde en brulde van de straat af zoo geweldig zoo krachtig, dat de vensters andermaal dreunden en rinkelden.

« God, wat is dat zegde de maarschalk verschrift.

« Excellentie, antwoordde Benjowsky, insgelijks buigende, het zijn mijne ossen, die voor het vivat roepen van het volk hun hartelijken dank betuigen. Maar ik denk, dat eenigen hunner tevens hun zwanenlid zingen.

« Ge moogt er van overtuigd zijn, generaal. Geheel Krakau zal een feestdag hebben om uw terugtocht en heldendaden te vieren. Wij zullen ons allen heden aan het vroolijk bewustzijn overgeven, dat ge niet alleen voor ons behouden zijt, maar ons ook hulp en bijstand gebracht hebt. Morgen vroeg zal ik de hoofden van het verbond bijeen roepen, en dan moge de kriegsraad beslissen wat verder geschieden zal.

« Excellentie, riep Benjowsky, in uwe hand alleen ligt het opperbevel en de beslissing. Ik zweer u, maak en nog heden gebruik van. Zend mij en de mijnen terstond weer uit de vesting. Beveel mij buiten de stad mijn leger op te slaan en het te verschansen. Laat aan de hoofden van 't verbond de beslissing niet over, want onder hen zijn vele angstigen en weifelaars, die weinig

« In het huis van St-Vincentius-a-Paulo op het Steendam, is er niet één ruit meer geheel, en men weet het, daar zijn er veel. M. de Vos, pastoor van St-Jacobs, is niet vergeten gebleven.

« De wanorde heeft geduurd tot na middernacht.

« Alzo is 't dat de doktrinaires te Gent bijna elke kiezing vieren ('t zij dat ze overwonnen zijn, 't zij dat ze overwinnen) Maar de onachtzaamheid der politie en de zwakheid harer handelwijze worden algemeen en door alle treffelijke lieden geblameerd.

« De burgemeester de Kerchove had het zich tot eene eer moeten rekenen alle geweldadigheid te voorkomen. Eene zware verantwoordelijkheid weegt op hem, alsook op M. den gouverneur De Jaegher, die gebruik had moeten maken van de macht die de provinciale functie hem verleent.

« Het ministerie had hem verwittigd, en rekening zal hij moeten geven. »

Bij koninklijke besluiten van 3 augusti, wordt M. P. Tack, minister van financiën, op het door hem uitgedrukt verlangen, van dit ambt ontslagen.

M. Victor Jacobs, minister van openbare werken, wordt in zijne plaats tot minister van financiën benoemd.

M. J. d'Anethan, minister van buitenlandsche zaken, wordt met het *interim* van 't departement van openbare werken gelast.

M. Tack, die slechts tijdelijk de portefeuille had aangenomen, heeft zich vrijwillig uit reden van gezondheid verwijderd. M. Victor Jacobs vervangt hem. Wij zullen hier, *l'Étoile*, het doktrinaire blad, laten spreken :

M. Jacobs is een der mannen van de oude parlementaire oppositie, die zonder te veel onder te kloppen, zich met M. Frère kan meten ; het is aan hem dat natuurlijk de erfenis van dezen toekwam. Maar van partij en van talent gelijk zijn voorganger, zal M. Jacobs een der voornaamste reddenaren van het tegenwoordig kabinet zijn, en **MEN ZAL HEM DIT RECHT GEVEN DAT, ZIJNE TEGENPARTIJ HET NIET GEMAKKELIJK MET HEM HEBBEN ZAL.**

Wij zeggen het niet, 't is *l'Étoile* die het zegt. Het oordeel heeft des te meer waarde.

Opening der Kamers.

De *Moniteur* bevat de schikkingen die zullen in acht genomen worden voor het ceremonieel der koninklijke zitting tot opening der buitengewone sessie van de kamers, den 8 augusti.

De koning zal zich den 8 augusti, om 1 uur, naar het Paleis der Natie begeven, om er den zitting te openen.

De burgerwacht van Brussel en van het omliggende, alsook de troepen van het garnizoen, zullen de haag vormen op de Paleisplaats en in de straten welke de stoet zal doortrekken.

van de krijgskunst weten en ons onmogelijkheden voorschrijven. Laat niet aan hen de beslissing over militaire operatiën over. Gij alleen hebt er meer verstand van dan al de acht andere heeren. Ik bid u dus, excellentie, beveel mij terstond weder op te breken en uit Krakau te marcheren.

« Waarom zou ik dat doen, generaal ?

« Wij ik u hier met mijne ruiters slechts tot last en verderf zou worden, excellentie. Ik breng u vierduizend ruiters, zij zullen u in de vesting van geen nut zijn, maar uwe magazijnen uitputten, en ge zult zien hoe spoedig de korenzakken geleëdig en de ossen verslonden zullen zijn, zonder dat mijne kavalerie u nuttig is geweest. Laat ons dus buiten de vesting een versterkt leger opstaan. Het zal een voormuur zijn tegen het aanrukkende russische leger, bovendien zal het den weg vrijhouden voor de patriotten die zich bij ons willen aansluiten en het vaderland hunnen arm leenen.

« De maarschalk schudde levendig zijn grijs hoofd.

« Ik mag niet zoo eigenmachtig handelen, zegde hij. De beslissing in zulk eene gewichtige zaak hangt eeniglijk van den bondsraad af, en ik mag dien niet vooruitloopen. Bovendien ben ik niet van uw gevoelen. De Russen rukken in afzonderlijke legerkorpsen van alle zijden aan, de aanval en de belegering zal dus van alle zijden te gelijk plaats hebben ; derhalve is 't noodzakelijk zoveel troepen mogelijk in de vesting vernield te hebben, opdat wij onze strijdkrachten steeds genoegzaam daarheen kunnen richten, waar wij het heftigst aangevallen worden. Neen, generaal, buiten de vesting zoudt gij ons thans van minder nut zijn dan er binnen. Wij zouden ; indien gij met uwe dappere troepen er buiten waart gelegerd, niet alleen voor ons zelfen, maar ook voor u ongerust moeten zijn, want voor geweldige overmacht zijn zelfs de helden der Ther-

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MULLBACH'S WERK BENJOWSKY.

(Vervolg.)

Het gelaat van den maarschalk straalde van vroolijke verrassing.

« Levensmiddelen ? vroeg hij haastig. Brengt ge ons levensmiddelen ?

« Nu, ja, antwoordde Benjowsky gelaten. Zegde uwe excellentie mij niet, toen ik uit Krakau marcheerde, dat ge zeer spoedig gebrek aan voedingsmiddelen en geld zoudt hebben ?

« Inderdaad, dat zegde ik, maar...

« Het was dus natuurlijk, dat ik mij haastte uw bevel uit te voeren en uwe excellentie beiden te bezorgen. Ik begon mijne expeditie, met vorst Lubomirsky na te zetten, die, gelijk ge wist, met zijne troepen tegen Landskron was opgerukt. Maar ik kwam te laat ; de vorst was door de Russen geslagen, het grootste gedeelte van zijne troepen gevangen genomen, en hij zelf wasslechts met moeite aan hetzelfde lot ontkomen ; hij was naar Hongarije gevlucht.

« Uwe voorspelling heeft zich dus verwezenlijkt, generaal ; want ik meen, dat gij den vorst waarschuwdet en hem zijn lot voorspeldet, indien hij met zoo weinig troepen zulk een gevaarlijken marsch ondernam. Ge boodt hem aan, hem met uwe troepen te vergezellen, en met hem de onderneming te wagen ; maar vorst Lubomirsky wilde de eer der overwinning niet met u deelen en geloofde derhalve aan uwe voorspelling niet.

« Ik heb het lot van Cassandra, excellentie, zegde Benjowsky met treurigen glimlach. De ongelukkigen zien steeds met hun tweede gezicht het naderend onheil en moeten het verkondigen, hoewel zij vooraf weten dat de gelukkigen hen niet gelooven. Zoo ging het mij. Ik kon Lubomirsky niet meer redden, maar hem wreken, en